

קכט:

עין משפט
נר מצוה

מפנין פרק שמונה עשר שבת

מסורת הש"ס

לא א מהי מיד מהלכת
דעת הלכה ימי:
שם ב"ר שם הל' ג'
ב' ג' ט"ז שם הל' י'
ט"ז ש"ס ח"ט ט"ז
מ"ג ט"ז:
ט"ז ד' מ"ה מיד מהלכת
דעת הלכה ימי:
מב א ש"ס ח"ט ט"ז סמ'
מ"ה י' נגהיה:
מ"ג ו' מ"ד מ"ה מהלכת סמ'
הלכה א י' סמ' ל' ל' ל' ל'
סמ' ט"ז ט"ז ט"ז ט"ז
ט"ז ט"ז ט"ז ט"ז ט"ז

מוסף רש"י

אבל ועמד. מה קודם
מבנה מנוח ויבין ש'
שמולחין הולד. מיד
שמקשה כדון ויחזיקהו. ויחזיקהו.
למנוח. לכן מביא נגהיה
והוא. שמשלמין. טעמין.
לכן מהלכת ויחזיקהו. ל' ל' ל'
נגהיה ויחזיקהו. ל' ל' ל'
הדרן עלך מפנין

רבינו הגאון

פורסא דרמא כל הדרין
יומין. פי' בגויל דרס
לבוזים כל שלשים
יום. סוף הפרקים. הניע
לבישינה שנה ימעט.
ויצא משינוי חורשים [א]
ג' חורשים פני אחר.
עד בין הפרקים. בא
משינוי חורש ימעט משינה
חורשים לשישה חורשים או
משינוי לשנה. זה הפרוש
קיבלונו מרבותינו קבלה.
בתלמוד קאי אמרין בווי.
פי' בשתי שעות שהן
והנה יום שלישי שעה
שמתיא מוריס ושעה שבת
ועשירי מאדים. שכן סידור
המבוכים ח"לם נעניש
בימים. נמצא נ"ח אחד שעה
ראשונה כוכב חמה. יום
שעה ראשונה כוכב
לגנו. יום ג' שעה ראשונה
כוכב מאדים. יום ד'
שעה ראשונה כוכב [כוכב].
יום ה' שעה ראשונה
כוכב צדק. יום ו' שעה
ראשונה כוכב נהר. יום ז'
שעה ראשונה כוכב שבת.
והדורס ח"לם נעניש
בימים. נעניש ח"לם
כלילות. ויחזיקהו ח"לם
ש"ס. ויבין ש"ס ג' נוסד
מאדים בשעה שמינית ותן
זוגת בשעה כ"ב ותן זוגת
חיישין לגנו. וכיצא
בזה בשני ובחמישי. משום
היה חיישין לנסכה על
מאדים הוא מונחה על
הים. ואקשינו עלה ותא
ז' ו' הוא המעלי שבת
דקאי מאדים בשעה ששית
ובשעה עשירית ותן זוגת.
אמתא פורסא דרמא וז'
בשכא וארבעה ומעלי
שכא. ולא נמצא לו סידור.
הרשב"א א"פ. שהוא כן
כיון דרשי ברוב להקין
ביום שיש שומר תמיא ה'.
מאז רישי בווי מאז קרני
בוזא שפמי ולא כלום.
פי' היה מנהג קצוב כי
הספר נגלה מאז ראשי בני
כלומר מאז ראשי בני
זרן (א' דרמא) (המשך)

מי שיש לו זכות אבות. וקודם תקנת עורא אע"פ שהיו דנין כלל יום שהיו לריקים לא היו קובעים לשב כלל יום יום:
דקאי מאדים בווי. רביעי נמי קאי מאדים בווי בסוף היום אלף לא חשו תכמים לךך דלון לךך להקיין כל כך כעמון ללילה: **דריבא** ארבע בתריה. שאין ד' ימים עד סוף החדש כדפריש נקונטרס דליכא למימר רביעי בשבת דהא ד' הוה עשרין וארבע היינו דליכא רביעי בתריה:
מאה רישי בוזא מאה קרי בוזא. לפיכך הקונטרס מימה מה שייך הכא ור"ח גריס מאה קרני בוזא ומפרש מאה רישי מאה ראשי בני אדם (ונראה) שהיה מנהג קצוב לספר לגלגל בוזא וכן מנהג ק' קרני להקיין בוזא כמו קרנא דלמונא (לקמן דף קנ"ד): אלף מאה שפמי לתקן השפה בולא כלום דנשכר גילוח והקוס היה מתקן השפה וזיוס שהיה מתקן שפמו לא היה נוטל כלום ועל כן היה למשל כל מי שהיה יגע ולא עלה כדו שכרו היו קורין אותו יומא דשפמי: **מפגרי** רבנן. משש כחם והיו מתחלפין ולא יכלו למיגרס כדכתיב (ש"א ז) ויכדוף דוד הוא וארבע מאות איש (עמו) ויעמדו נחל הנסור: **מכא** האמור בפרשת תובחא. ללו האמור מסיק אלף מסתמא כיון שג' נפרשת תוכחה אס כן זעך הוא אס אין עושין והקילו חממים לעשות וכוון אין נהן חקוקא דלאורימא:

הדרן עלך מפנין

הדרן עלך מפנין

הדרן עלך מפנין

הדרן עלך מפנין

הדרן עלך מפנין

הדרן עלך מפנין

הדרן עלך מפנין

הדרן עלך מפנין

הדרן עלך מפנין

הדרן עלך מפנין

הדרן עלך מפנין

הדרן עלך מפנין

הדרן עלך מפנין

הדרן עלך מפנין

דכר אחר. חזיר: קשה לדכר אחר. לרעת שהחזיר מנוגעים הם כדלמריין נקדוין (ד' מט:): קדים נגעיס ירדו לעולם משעה נטלו חזירי: אלף ועוד. מהר לעמוד פתאום אחר שאלך שובעו: **פורסא** דדמא. זמן הקמה כמו כפרום פירקי שנתיו כגון לאחר מ' שנה: ימעט. נהקוס לא יקיין בכל חמש אלף לנ' חדשים: **ובין הפרקים יחזור** וימעט. לאחר ששים יקיין לנ' חדשים לפי שאין כמו עליו ואין דמו חס וגופו מנטנן כשמחוקר דמו: **שכ"ד** של מעלה ושל מעט שוין. אדם דיון כלל יום יום וז"ד יושבין בעיריות כב' וזה מתקנת עורא ואליך (ב"ק ד' כפ). ויבין לויס סדין ופקודה היל' עוניתיו זכריס: **דקימא ליה מאדים** בווי. שזול מאדים משמש בו בשעות זוגות ומזל מאדים מנונה על החרב ועל הדכר והל' הפורעניות והזוגות שקין שין רשות לשדים כדלמך כפמחיס (ד' ק): והפורעניות מוכנין. ש"מ מנכ"ל סדר השעות כשמתלו המלאכות והמלות שעה ראשונה של ד' בשבת שמש שנתא' ופשיה לדק ואחריו מאדים ואחריו חמה ואחריו נוגה ואחריו כוכב ואחריו לבנה נמצאו ו' המלות ל' השעות וחזיריס חיליה לעולם נמצא כסדר זה לעולם סימני מולות כשמשאן מתחלת לילי השבוע כנ"ש ח"לם מולאי שנת שעה ראשונה שלו כוכב מתלת ליל שני לדק וכן כסדר הזה וקדר מתלת סימני הימים ח"לם כנ"ש שעה ראשונה של אחד בשבת חמה של שני בשבת לבנה ושל שלישי בשבת מאדים. נמצא מאדים חזיר כו חיליה אלף שאר ימים אין מאדים בווגות שלהם אלף חיליה וכליה אין דרך להקיין: **מעלי שכפא נמי קיימא מאדים** בווי. שהרי שעה ראשונה של יום ונוגה לפי הסדר של ח"לם כנ"ש מתלת הימים וכיון שמתחלה נוגה וקדר הליכנת ש"ס ח"לם נמצאו מתחילין לתזור חיליה בשעה רביעית נמצא מאדים בשעה ששית: **כיון דדשו ביה רביס**. הורגו לו מפני דומקן שהיו קרוניס לנעודת שנת ואמריין כפירקין דלעיל (ד' ק): כבוד שנת דגיס גדוליס ובמסכת ע"ז (ד' כט): אמריין שני לנס דג: **ארבעה דהו** ד'. ד' בשבת שהוא ד' לחדש או ארביסך לחדש או כ"ד לחדש כולחון קשה להקיין: ד' **דליכא ד' כסריס**. שאין ד' ימים עד סוף החדש. ואיכא דלמרי דליכא ד' בשבת בתריה באותו חדש ואינו כן: **ה"ג ר"ח ושני לו חולשא עלישי לו** כנסנא: **אלף הטעם** כנסנא לרפואה: **כדא אמריין** דבר קפא נפקא טייליה בשבת. אמתא חיליה לא ואמר לה אלוה ושאילי לחייתא. אמר לה לין לי ליכא חייתא. אמר לה ילי עבדי כנסנא: אמר לה ליה ליכא מנהג. אמר לה איולי חתך כד' בני בני עושין בשבת חני השליא אחת בשבת עשירין טומנין הווא בשמן והענייס הבין.

תורה אור השלם

תורה אור השלם

גליון הש"ס

גליון הש"ס

לעוי רש"י

לעוי רש"י

רבינו הגאון

רבינו הגאון

רבינו הגאון

רבינו הגאון

רבינו הגאון

רבינו הגאון

רבינו הגאון

רבינו הגאון

רבינו הגאון

רבינו הגאון

תורה אור השלם

תורה אור השלם

גליון הש"ס

גליון הש"ס

לעוי רש"י

לעוי רש"י

רבינו הגאון

רבינו הגאון

רבינו הגאון

רבינו הגאון

רבינו הגאון

רבינו הגאון

רבינו הגאון

רבינו הגאון

רבינו הגאון

רבינו הגאון